

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 08.09.2022., 09:00:57 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/90	376-08/MB	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednosti:
437-22-06	1	

d3054363

U IME REPUBLIKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Levaku, te zapisničarki Mateji Marianović. u upravnom sporu tužitelja

kojega zastupa opunomoćenica i

odvjetnica u Zagrebu,

protiv tuženika Hrvatske

regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. F. Mihanovića 9, OIB: 87950783661, kojega zastupa opunomoćenik

dipl.iur.. prema

generalnoj punomoći Su-158/20, uz sudjelovanje zainteresirane osobe

iz Zagreba,

radi rješavanje spora između korisnika i

operatora, nakon zaključene javne i usmene rasprave dana 1. srpnja 2022. godine, u nazočnosti opunomoćenika tužitelja i tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, dana 8. srpnja 2022. godine,

presudio je

I. Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/929, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 2. studenog 2021. godine.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 30 dana od dana dostave presude donese novu odluku.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn/ 829,52 eura, sve uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, a sve u roku od 15 dana.

riješio je

Odbija se tužitelj s prijedlogom za odgovornim učinkom tužbe.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 4. prosinca 2021. godine protiv odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/929, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 2. studenog 2021. godine, kojim se u točki I.

izreke usvaja zahtjev za rješavanje spora korisnice Zagreb, protiv operatora javnih komunikacijskih usluga koji se odnosi na račune za veljaču, ožujak, travanj, svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2021. za podatkovnu pretplatničku liniju te se određuje otpisati sve račune izdane korisnici za pretplatničku liniju za razdoblje od 2. veljače 2021. do raskida ugovora. Točkom II. izreke obvezuje se u roku 15 dana od primitka ove odluke vratiti korisnici uplaćena sredstva za razdoblje od 2. veljače 2021. do raskida ugovora za pretplatničku liniju

2. Tužitelj ističe da je tuženik pri donošenju pobijane odluke pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i počinio procesnu povredu prekoračivanjem svojih ovlasti, time što je protuzakonito naredio tužitelju da korisnici, ovdje zainteresiranoj osobi otpiše dugovanje za račune izdane za pretplatničku liniju za razdoblje od 2. veljače 2021. godine do raskida ugovora, što je rezultiralo nezakonitošću pobijane odluke. Predmet spora pred tuženikom su bili računi za podatkovnu uslugu za razdoblje od veljače 2021. godine do raskida ugovora za pretplatničku liniju Ističe se da je korisnica bila korisnica 2 ugovorne pretplatničke linije i korisnica podatkovne pretplatničke linije Sve navedeno potvrđuje i korisnica u svom zahtjevu upućenom tuženiku, kada navodi da je bila korisnica 2 mobilna broja (:) za koje je dana 2. veljače 2021. godine izvršen prijenos broja u mrežu društva Prijenos brojeva vrši se sukladno Pravilniku o prenosivosti broja ("Narodne novine", broj: 24/15, 71/16. i 124/19.), a svi podneseni zahtjevi vidljivi su u centralnoj administrativnoj bazi prenesenih brojeva (dalje u tekstu: CABP). Broj ie prenesen po broju zahtjeva 20210121-22-55-385913488001-101, broj prenesen je po broju zahtjeva 20210121-22-55-385917212000-842, dok za broj zahtjev nikad nije podnesen. Znači i sama korisnica i tuženik utvrđuju da je podnesen zahtjev za prijenos brojeva dok zahtjev za raskid broja nije zatražen sve do kolovoza 2021. godine, kada korisnica prvi puta usmeno podnosi zahtjev za raskid navedenog broja. U odnosu na izdane račune, korisnica je za sva 3 broja zapimala zbirni (zajednički) račun. Po prijenosu brojeva u mrežu HT-a, a s obzirom da zahtjev za raskid za broj nije podnesen, računi za broj su i dalje uredno izdavani i naplaćivani putem izravnog terećenja u banci, uzevši obzir da je bio ugovoren način plaćanja putem izravnog terećenja, a računi su korisnici cijelo vrijeme bili dostupni u aplikaciji. Tuženik zaključno navodi da tužitelj nije dostavio dokaz kojim bi potvrdio svoje tvrdnje da korisnica nije zatražila raskid za pretplatnički broj te ujedno ističe da korisnica uslugu nije koristila nakon 2. veljače 2021. godine. Tuženik ovdje stavlja na teret tužitelju nemogućnost dokaza negativnih činjenica, zanemarujući da se negativne činjenice ne mogu dokazivati. Ako bi tuženik bio u pravu, postavlja se pitanje na koji način tuženik smatra da bi tužitelj trebao dokazati negativnu činjenicu (u ovom slučaju dokaz da korisnica nije dostavila zahtjev za raskid). Tužitelj dalje ističe da nekorištenje usluge ne znači da ne postoji osnova za izdavanje računa. S obzirom da u konkretnom slučaju nije postojao zahtjev za raskid usluge po broju a računi su uredno podmirivani, tužitelj je nastavio s pružanjem iste sve do 10. kolovoza 2021. godine, kada je raskid, sukladno zahtjevu korisnice, i izvršen. Nadalje, člankom 98. stavkom 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. - dalje u tekstu: ZUP) propisano je kako izreka

sadržava odluku o upravnoj stvari, te da ista mora biti kratka i određena. Donoseći pobijanu odluku koja sadrži 2 oprečne izreke, tuženik istu ne donosi u skladu sa ZUP-om. Osim toga, ističe se kako tuženik nema ovlast nalaganja otpisa (to nema niti jedno tijelo koje je nadležno odlučivati o osnovanosti novčanih potraživanja, pa tako niti tuženik u sporovima za koje je on nadležan), što čini točkom I. izreke pobijane odluke. Pozivanje tuženika na članak 51. ZEK-a nije primjenjivo, jer ni taj članak ne ovlašćuje tuženika da operatorima nalaže da u svojim poslovnim knjigama otpisuju potraživanja. Osim nepostojanja pozitivnih propisa koji bi propisivali obvezu da bilo tko u svojim poslovnim knjigama otpiše potraživanja, nalaganje tako nečeg je zadiranje i u gospodarska prava poslovnih subjekata koje štiti Ustav Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj: 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10. i 05/14.- dalje u tekstu: Ustav). Ustav tako jamči pravo vlasništva, država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu, a vlasništvo je moguće ograničiti ili oduzeti samo zakonom u interesu Republike Hrvatske, uz naknadu tržišne vrijednosti. Poduzetnička se sloboda i vlasnička prava mogu iznimno ograničiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi. Dodatno, tuženik donošenjem ovakve odluke zanemaruje i odredbe Zakona o računovodstvu ("Narodne novine", broj: 78/15, 134/15, 120/16, 116/18, 42/20. i 47/20. - dalje u tekstu: Zakon o računovodstvu), koji za tužitelja propisuje obvezu čuvanja i urednog vođenja poslovnih knjiga, i to najmanje jedanaest godina, za što su Zakonom o računovodstvu propisane i prekršajne odredbe za tužitelja. Zaključno, iz kartice korisnice vidljivo je da su svi računi podmireni. S tim u svezi postavlja se pitanje kako tužitelj može otpisati nešto što je već dobrovoljno podmireno od strane korisnice.

3. Slijedom iznesenog tužitelj predlaže da sud poništi napadanu odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/929, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 2. studenog 2021. godine, te naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka. Podredno, ukoliko naslovni sud nije u mogućnosti meritorno riješiti ovaj spor, tužitelj predlaže da naslovni sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se poništava odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/929, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 2. studenog 2021. godine, te se predmet vraća na ponovno postupanje, kao i da naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka.

4. Osim toga, temeljem članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17. i 110/21.) tužitelj predlaže naslovnom sudu donijeti odluku o odgodnom učinku ove upravne tužbe, a obzirom da će u suprotnom za tužitelja nastati nenadoknadiva šteta. Naime, u slučaju da odmah provede otpis računa, tužitelj neće biti ponovno u mogućnosti kreirati te iste račune. Nadalje, članak 13. stavak 2. Zakona o računovodstvu propisuje kako se poslovne knjige moraju voditi po načelu nepromjenjivog zapisa o nastalom poslovnom događaju. Sporni računi izdani su u razdoblju od veljače do kolovoza 2021. godine i tada su uvedeni u poslovne knjige tužitelja. Istom nije dopušteno isti taj poslovni događaj (i potraživanje koje proizlazi iz njega) ponovno kreirati sada. Takvo postupanje bi dovelo tužitelja do postupanja protivnom Zakonu o računovodstvu. Drugim riječima, u slučaju da tužitelj odmah sada provede otpis računa prema pobijanoj odluci, tužitelj će u svakom slučaju završiti sa umanjnjem svoje financijske imovine, bez obzira na uspjeh u ovom sporu. Stoga bi postupanje po pobijanoj odluci prije pravomoćnog okončanja upravnog spora za njega proizvelo nenadoknadivu štetu.

5. U svom odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga i navoda iznijetih u obrazloženju pobijanog rješenja, te predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev. Naime, tuženik je u osporavanoj odluci obrazložio da tužitelj nije dostavio dokaz kojim bi potvrdio svoje tvrdnje da je korisnica zatražila raskid za pretplatničke linije a ne i za pretplatnički broj :

Posljedično, tuženik je utvrdio da nije postojala pravna osnova za izdavanje računa za broj nakon 2. veljače 2021., zbog čega je odredio otpis navedenih računa i povrat plaćenih iznosa. U obrazloženju osporavane odluke tuženik je objasnio da nije dostavio dokaz temeljem kojeg je izvršio raskid ugovora za pretplatničke brojeve a ne i za pretplatnički broj i nije dokazao tvrdnje da korisnica nije zatražila raskid za pretplatnički broj : Nadalje, iz specifikacije prometa za veljaču 2021. vidljivo je da nakon 2. veljače 2021. usluge više nisu korištene i da raskid ugovora za pretplatnički broj od 9. kolovoza 2021., na koji se poziva nije zahtjev za raskid ugovora već prigovor zbog neraskida ugovorenih usluga. Temeljem navedenih činjenica, tuženik je došao do zaključka da nije bilo pravne osnove za naplatu i izdavanje računa za predmetno razdoblje. Korisnica je u pravu kad tvrdi da pružatelji mobilnih usluga rješavaju prelazak iz jedne mreže u drugu, te da korisnik ne treba kontrolirati osobno jesu li sve radnje učinjene. Naime, člankom 11. stavkom 2. Pravilnika o prenosivosti broja ("Narodne novine", broj: 24/15, 71/16. i 124/19.) propisano je da zahtjev za prijenos broja predstavlja zahtjev za raskid pretplatničkog odnosa s davateljem broja ili zatvaranje korisničkog zapisa svih usluga označenih unutar zahtjeva za prijenos broja.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan, a prema slobodnom uvjerenju suda, te na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, shodno članku 55. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima.

7. Tijekom postupka izvršen je uvid u cjelokupni spis predmeta, te spis tuženika, a posebice u odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/929, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 2. studenog 2021. godine (stranica 7-10 spisa), prikaz zahtjeva za prijenos (stranica 13-18 spisa), karticu kupca za razdoblje od 1. prosinca 2020. do 4. listopada 2021. godine (stranica 19 spisa), zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa (novi ugovor) od 1. veljače 2019. godine (stranica 20-21 spisa), obrazac zahtjeva za prijenos broja (pokretna mreža) (stranica 30 spisa), obavijest o promjeni datuma za prijenos pretplatničkog broja u mrežu obavijest o raskidu pretplatničkog ugovora na zahtjev ovdje zainteresirane osobe od 10. kolovoza 2021. godine, ispise naloga o plaćanju za isplatu, pritužbu kojom ovdje zainteresirana osoba izražava nezadovoljstvo obračunom mjesečne naknade za podatkovnu liniju te račune za pružene usluge za sporno razdoblje.

8. Kod donošenja odluke u ovom predmetu sud je polazio od sadržaja pobijanog rješenja od 2. studenog 2021. godine, kojim se u točki I. izreke usvaja zahtjev za rješavanje spora korisnice protiv operatora javnih komunikacijskih usluga koji se odnosi na račune za veljaču, ožujak, travanj, svibanj, lipanj i kolovoz 2021. za podatkovnu pretplatničku liniju te se određuje otpisati sve račune izdane korisnici za pretplatničku liniju za razdoblje od 2. veljače 2021. do raskida ugovora. Točkom II. izreke obvezuje se u roku 15 dana od primitka ove odluke vratiti korisnici uplaćena sredstva za razdoblje od 2. veljače 2021. do raskida ugovora za pretplatničku liniju Naime, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne

djelatnosti (dalje: HAKOM) zaprimila je 24. rujna 2021. zahtjev za rješavanje spora korisnice (dalje: korisnica), protiv operatora javnih komunikacijskih usluga Tuženik istiće da ugovorne stranke sklapanjem pretplatničkog ugovora ostvaruju određena prava i obveze koje su definirane samim pretplatničkim ugovorom. Temeljem članka 41. stavaka 1, 3. i 4. ZEK-a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti ugovori se temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja i cjenika usluga. Tuženik je izvršio uvid u zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 1. veljače 2019. za govornu uslugu za pretplatničke brojeve : za tarifni model Bez Granica L+ i za podatkovnu uslugu pretplatničkog broja : za tarifni model Mobilni Net M, i sve tri usluge su ugovorene uz obvezno trajanje ugovora od 24 mjeseca. Izvršen je uvid u obavijest o promjeni datuma za prijenos pretplatničkog broja u mrežu od 21. siječnja 2021. i izmjena prijensa broja u mrežu s 21. siječnja 2021., na 26. siječnja 2021., dopis od 2. veljače 2021., kojim se potvrđuje na zahtjev korisnice isključenje mobilne usluge broja i raskid pretplatničkog ugovora 22. siječnja 2021., dopis od 10. kolovoza 2021. kojim se potvrđuje na zahtjev korisnice raskid pretplatničkog ugovora za broj Izvršen je uvid u dostavljene račune za siječanj i veljaču 2021. (za sva tri predmetna broja), za travanj, svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2021. (za pretplatnički broj), specifikaciju ostvarenog prometa za siječanj i veljaču 2021. (do 2. veljače 2021.), karticu kupaca i e-mail korespondenciju. Nedostaje specifikacija ostvarenog prometa za razdoblje od ožujka 2021. do raskida ugovora. Iz dokumentacije je vidljivo da je raskinuo s korisnicom ugovore za pretplatničke brojeve i izvršio prijenos brojeva u mrežu međutim, isto nije napravio za podatkovnu uslugu na pretplatničkom broju Korisnica tvrdi da je do raskida u siječnju 2021. trebalo doći za sve usluge dok tvrdi da je za podatkovnu uslugu zatražen raskid tek 9. kolovoza 2021., te je isti realiziran 10. kolovoza 2021. i mjesečna naknada tarifnog modela obračunata je sukladno Cjeniku. Dakle, sporni su računi za podatkovnu uslugu za razdoblje od veljače 2021. do raskida. navodi da su prigovori na račune od veljače do svibnja 2021. nepravovremeni. Iz zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa nije vidljiv način na koji se račun dostavlja korisnici, nego samo podatak o načinu plaćanja, a nije dostavio dokaz da su računi uistinu dostavljani korisnici. Stoga je HAKOM u konkretnom slučaju primijenio rok iz točke 3., članka 50. stavka 3. ZEK-a, te je prihvatio navod korisnice da je u propisanom roku od 30 dana od saznanja za izravno terećenje spornih iznosa računa, na iste poslala prigovor (9. kolovoza 2021.). Unatoč raskidu od kolovoza 2021. emailom traži prekid naplate od 129,00 kn mjesečno. Navodi da je nejasno kako korisnik u vezi prelaska usluge s jedne mreže u drugu mora kontrolirati jesu li sve potrebne radnje učinjene i ne zna je li njena pogreška ili ili jer sve dok nije osobno obustavila SEPA nalog iznos je naplaćivan kao i 15. rujna 2021. iznos od 37,45 kn. nije dostavio dokaz temeljem kojeg je izvršio raskid ugovora za pretplatničke brojeve a ne i za pretplatnički broj Dakle, nije dostavio dokaz kojim bi potvrdio svoje tvrdnje da korisnica nije zatražila raskid za pretplatnički broj Također nije dostavio specifikaciju ostvarenog prometa za razdoblje od ožujka 2021. do raskida ugovora za pretplatnički

broj [redacted] a iz specifikacije prometa za veljaču 2021. je vidljivo da nakon 2. veljače 2021. usluge više nisu korištene. Zahtjev za raskid ugovora za pretplatnički broj [redacted] od 9. kolovoza 2021., na koji se poziva [redacted] nije zahtjev za raskid ugovora već prigovor zbog neraskida ugovorenih usluga, te u tom dijelu nisu prihvaćeni navodi [redacted]. Korisnica je u pravu kad tvrdi da pružatelji mobilnih usluga rješavaju prelazak iz jedne mreže u drugu, te da korisnik ne treba kontrolirati osobno jesu li sve radnje učinjene. Naime, člankom 11. stavkom 2. Pravilnika o prenosivosti broja ("Narodne novine", broj: 24/15, 71/16. i 124/19.) propisano je da zahtjev za prijenos broja predstavlja zahtjev za raskid pretplatničkog odnosa s davateljem broja ili zatvaranje korisničkog zapisa svih usluga označenih unutar zahtjeva za prijenos broja. Slijedom navedenog, a kako [redacted] nema dokaze da je korisnica tražila zadržavanje usluga na pretplatničkom broju [redacted], temeljem članka 29. stavka 11. Pravilnika, usvojen je zahtjev korisnice, te je riješeno kao u izreci rješenja.

9. Sud smatra da pobijana odluka nije zasnovana na zakonu, budući da su točke izreke odluke u protuslovlju. Naime, u točki I. izreke određuje se [redacted] otpisati sve račune izdane korisnici za pretplatničku liniju [redacted] za razdoblje od 2. veljače 2021. do raskida ugovora. Međutim, vrijednosno usklađenje ili otpis potraživanja može se izvršiti za svako potraživanje od kupca, za koje odgovorna osoba poduzetnika procijeni da je naplata neizvjesna. U svezi s tim treba naglasiti da je računovodstveno usklađenje moguće provesti metodom izravnog otpisa i metodom ispravka vrijednosti. U konkretnom slučaju je razvidno da su računi za broj [redacted] i dalje uredno izdavani i naplaćivani putem izravnog terećenja u banci, jer je bio ugovoren način plaćanja putem izravnog terećenja. Stoga je potrebno u ponovnom postupku utvrditi da li postoji koji od temelja za povrat plaćenih sredstava, kao npr. institut stjecanja bez osnove, i to za uplaćena sredstva od strane korisnice, ovdje zainteresirane osobe za razdoblje od 2. veljače 2021. do raskida ugovora za pretplatničku liniju [redacted]. Međutim, sud smatra da tuženik treba utvrditi datum raskida ugovora za pretplatničku liniju [redacted] budući da tužitelj nije dostavio dokaz kojim bi potvrdio svoje tvrdnje da korisnica nije zatražila raskid za pretplatnički broj [redacted] istovremeno ili ponaosob kao i za druga pretplatnička broja. Dakle, tužitelj nije dostavio u spis zahtjev(e) ovdje zainteresirane osobe za isključenje druga dva predmetna broja, temeljem kojeg(ih) su raskinuti pretplatnički ugovori za navedene usluge s danom 22. siječnja 2021. godine, a u odnosu na pretplatnički broj [redacted] tuženik navodi da "Zahtjev za raskid ugovora za pretplatnički broj [redacted] od 9. kolovoza 2021., na koji se poziva [redacted] nije zahtjev za raskid ugovora već prigovor zbog neraskida ugovorenih usluga, te u tom dijelu nisu prihvaćeni navodi [redacted]". Time su u proturječju i točke izreke ponaosob, jer se tuženik poziva u njima na raskid ugovora, a koji ne priznaje, odnosno opovrgava.

10. Uslijed iznijetog, a na temelju članka 58. stavka 1., u svezi s člankom 81. stavkom 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u točki I. i II. izreke presude.

11. Sud je dosudio tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn/829,52 eura, temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a, a koji se sastoji od sastava tužbe - 2.500,00 kn/331,81 eura, zastupanja na ročištu dana 1. srpnja 2022. godine - 2.500,00 kn/331,81 eura, te PDV-a - 1.250,00 kn/165,90 eura. Radi se o opravdanom trošku shodno članku 79. stavku 1. ZUS-a, s time da se visina istog temelji na stavku 2. citiranog članka ZUS-a, a u svezi Tbr. 23. točke 1. Odvjetničke tarife.

12. Sud nije prihvatio prijedlog tužitelja za odgodnim učinkom tužbe, budući da isti nije dokazao da su ispunjeni uvjeti iz članka 26. stavka 2. ZUS-a. Tako tužitelj navodi da bi izvršenjem pobijane odluke za tužitelja nastala nenadoknativa šteta, dok se u citiranom članku ZUS-a navodi da sud može odlučiti da tužba ima odgodni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti. U članku 47. stavku 1. ZUS-a je propisano da sud može na prijedlog stranke izdati privremenu mjeru, ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta. Osim toga, tuženik je u ovom slučaju naložio otpis potraživanja u iznosu od 822,53 kn/109,17 eura (i to prema tužiteljevom izračunu).

U Zagrebu, 8. srpnja 2022. godine

Sudac:
Ivan Levak

Dokument je elektronički potpisan:
IVAN LEVAK

Vrijeme potpisivanja:
06-09-2022
12:03:46

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=f1130D48523635333338343935343437
L=ZAGREB
S=ILEVAK
G=IVAN
CN=IVAN LEVAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točke I. i II. izreke ove presude nije dopuštena žalba sukladno članku 66.a stavku 1. Zakona o upravnim sporovima, te protiv rješenja o odbijanju prijedloga za odgodnim učinkom tužbe (članak 67. stavak 1. ZUS-a), dok je protiv točke III. izreke žalba dopuštena Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske sukladno odredbi članka 79. stavku 7. Zakona o upravnim sporovima. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Odvjetnica

1B

2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, R. F. Mihanovića 9, sa spisom

3.

4. U spis